



ת"פ 61635/08/21 - מדינת ישראל נגד אביאל גולדנברג, ירין שנטי,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 61635-08-21 מדינת ישראל נ' גולדנברג(עציר)
ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם רובין
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשמים
	1. אביאל גולדנברג,
	2. ירין שנטי,

גזר דין בעניין הנאשם 1

1. העבירה בה הורשע הנאשם

נאשם 1 (להלן- "הנאשם"), הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של הצתה.

על פי האמור בכתב האישום, ביום 17.8.21 הגיע הנאשם יחד עם נאשם 2 לשכונת גילה בירושלים במטרה להצית רכב מסוג אאודי השייך למתלונן, ואשר חנה בסמוך לביתו. הנאשמים הצטיידו מראש בבקבוק שהכיל כלטר וחצי חומר דליק ובמציתים. הנאשם ניגש אל הרכב ושפך את הנוזל הדליק אל תא המנוע. בהמשך לכך, הדליק נאשם 2 את החומר הדליק באמצעות מצית, והשניים ברחו מהמקום לכיוון קבר רחל, שם הם זוהו על ידי כוחות צבא ונעצרו על ידם. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נשרף הרכב בחלקו הקדמי, באזור תא המנוע ובאזור תא הנוסעים. כמו כן, נגרמו נזקים משמעותיים לסככת החניה, בה חנה הרכב, ולגדר באזור החניה.

2. ראיות וטענות המאשימה לעונש

במסגרת טיעוניה לעונש הגישה המאשימה תדפיס מידע פלילי לגבי הנאשם, אשר כולל הרשעה קודמת אחת בבית משפט השלום לנוער משנת 2012, בעבירות של שימוש פחזני באש, הצתה, היזק לרכוש במזיד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, קבלת נכסים שהושגו בעוון (2 עבירות), החזקת נכס חשוד כגנוב (2 עבירות), החזקת סכין וחבלה במזיד ברכב. מפרטי תיקי המשטרה שבתדפיס עול, כי מדובר בעבירות שבוצעו ב-7 הזדמנויות שונות, בשנים 2006 עד 2010. בעקבות ההרשעה האמורה, נגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, וכן הוטל עליו עונש מאסר על תנאי שאיננו בר הפעלה.

3. במסגרת טיעוניה לעונש טענה המאשימה, כי במעשיו פגע הנאשם בערך המוגן של שמירה על חיי אדם

עמוד 1

ושמירה על הקניין הפרטי. המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת כי עבירת ההצתה היא עבירה מסוכנת וחמורה, המחייבת ענישה הולמת. המאשימה טענה כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרה של ממש, כיוון שמדובר בעבירה שבוצעה בצוותא, ולאחר תכנון מוקדם והצטיידות באמצעים לצורך ביצוע העבירה. המאשימה עמדה על כך שמדובר בהצתת רכב באמצעות נזל הצתה בלב שכונת מגורים, תוך הפגנת אדישות מצד הנאשם לסכנה שנשקפה מעשהו. המאשימה טוענת שהמניע למעשה איננו ידוע, ולשיטתה יש לראות בכך נסיבה מחמירה המלמדת על מסוכנות כללית הנשקפת מהנאשם. המאשימה טענה כי בהתחשב באמור לעיל וברמת הענישה הנוהגת, הרי שמתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. המאשימה טענה כי לנוכח הודאתו של הנאשם מחד, ועברו הפלילי מאידך, ראוי לגזור על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, וכן פיצוי לנפגע העבירה.

4. טיעוני הנאשם לעונש

בא כוח הנאשם טען כי חלקו של הנאשם בעבירה נמוך מחלקו של נאשם 2, שהוא זה אשר הצית בפועל את הרכב ואף ניסה לטשטש את עקבותיו ולהיפטר מפריט לבוש בטרם הוא נעצר. בא כוח הנאשם אינו חולק על הנזק שנגרם לרכב ולסככת החניה, אך הוא מבקש כי בית המשפט יביא בחשבון כי הרכב לא ניזוק כליל, וכי הנזק לסככת החניה היה נזק קל. בא כוח הנאשם טען כי הרכב חנה בסככה מבודדת, שאיננה צמודה לבנייני מגורים, ולפיכך טענת המאשימה בדבר היקף הנזק הפוטנציאלי מוגזמת. בא כוח הנאשם חלק על טענת המאשימה לפיה אי ידיעת המניע לעבירה מהווה נסיבה לחומרה. בא כוח הנאשם טען, כי הענישה הנוהגת בעבירות הצתה דוגמת זו שבה הורשע הנאשם, נעה בין עונש של מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל. בא כוח הנאשם טוען כי לנוכח הודאת הנאשם, לנוכח העובדה שהוא עצור מאז האירוע, לנוכח הניהול היעיל של ההליך עד להודאתו של הנאשם, ולנוכח נסיבותיו האישיות, הרי שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו עונש החופף את תקופת מעצרו. לעניין העבר הפלילי של הנאשם, טען בא כוחו, כי ההרשעה האחרונה היא משנת 2012 וכי מאז ועד לאירוע בגינו הורשע הנאשם עתה, חלף זמן רב.

בתום הדיון אמר הנאשם כי אין לו מה להוסיף על טיעוניו של בא כוחו.

דין והכרעה

5. הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הערכים המוגנים על ידי עבירת ההצתה הם הערכים של שמירה על חיי אדם וכן שמירה על הרכוש, בין רכוש פרטי בין רכוש אחר. רבות נאמר על המסוכנות הרבה שיש בעבירת ההצתה, כיוון שמדובר בעבירה שקשה לשלוט בתוצאותיה (ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.12)). מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שלפניי, היא בינונית עד גבוהה, זאת בהתחשב, בין היתר, בנזק הפוטנציאלי,

עמוד 2

בנזק שהתממש בפועל ובעובדה שמדובר בהצתת רכב באזור מגורים.

הענישה הנוהגת

6.

הפסיקה חזרה ועמדה לא פעם על כך שהענישה בעבירות הצתה צריכה להיות מחמירה ולכלול בדרך כלל עונש של מאסר בפועל (ע"פ 7045/12 אלטנאי נ' מדינת ישראל (13.3.13); ע"פ 8125/15 פרוקופנקו נ' מדינת ישראל (19.4.16)). עם זאת נפסק, כי רמת הענישה בעבירות הצתה איננה אחידה וכי לעת גזירת עונשו של מי שהורשע בהצתה יהיה של לתת את הדעת לנסיבות ביצוע העבירה, שכן: "אין מקרה אחד דומה למקרה אחר וכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו הפרטניות ובהתאם לעקרון הענישה האינדיבידואלית..." (ע"פ 4036/13 אמארה נ' מדינת ישראל (5.10.14); ע"פ 7045/12 הנ"ל). הלכה למעשה, ניתן להצביע על מקרים בהם נגזרו בגין עבירות הצתה עונשי מאסר משמעותיים, ומנגד על מקרים שבהם נגזרו גם על מי שלא היו קטינים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (ראו הדוגמאות שהובאו בגזר דיני שניתן ב-ת"פ (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' פלוני (30.8.21)).

ואכן, בהמשך לאמור לעיל המאשימה הציגה גזרי דין במסגרתם נקבעו מתחמי ענישה של 15 עד 48 חודשי מאסר על מי שהורשעו בעבירות הצתה (ראו - ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל (1.12.13); ע"פ 6418/21 סלהוב נ' מדינת ישראל (16.1.22), וכן פסקי דין של בתי משפט מחוזיים שהובאו בעיקרי הטיעון מטעם המאשימה), ולעומת זאת בא כוח הנאשם הפנה לגזרי דין במסגרתן הוטלו על מי שהורשעו בעבירות הצתה עונשים של 7 עד 15 חודשי מאסר בפועל (ראו - ע"פ 1997/20 מור נ' מדינת ישראל (4.8.21) - הצתה של שני כלי רכב על רקע סכסוך עסקי; ע"פ 6466/18 רג'אבי נ' מדינת ישראל (1.5.19) - הצתה בצוותא וחבלה במזיד ברכב; ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.12) - הצתת רכב על רקע סכסוך רומנטי; ע"פ 8435/17 נפתלי נ' מדינת ישראל (7.4.19) - הצתת רכב על רקע סכסוך רומנטי; ע"פ 9933/16 מיסק נ' מדינת ישראל (15.5.17) - עונש של 10 חודשי מאסר בגין הצתת רכב; ע"פ 3941/19 ממרם נ' מדינת ישראל (2.10.19) - עונש של 13 חודשי מאסר בגין הצתת שלושה כלי רכב; ע"פ 6418/21 סלהוב נ' מדינת ישראל (16.1.22) - עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות זאת משיקולי שיקום; ע"פ 4761/15 גורבאן נ' מדינת ישראל (23.11.15) - עונש של 15 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של הצתת רכב ושיבוש מהלכי משפט).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

7.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרה של ממש. מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא. המעשה שביצעו הנאשמים תוכנן מראש, תוך שהנאשמים מצטיידים בנוזל דליק בכמות לא זניחה, מה שמלמד על נחישות מצדם לגרום נזק של ממש.

המניע לביצוע העבירה איננו ידוע. במצב דברים זה, אני סבור שלא ניתן להניח שהמניע, אילו היה ידוע, היה יכול לשמש שיקול לחומרה לעת קביעת העונש ההולם, אך גם לא ניתן להניח את ההיפך, שהמניע היה יכול להביא להקלה במתחם העונש ההולם.

אין בידי לקבל את הטענה שחלקו של הנאשם במעשה נמוך מחלקו של נאשם 2. כאמור בכתב האישום, המעשה בוצע בצוותא, כאשר כל אחד מן הנאשמים נטל חלק מהותי בקידום מזימת ההצתה. חלקו של הנאשם התמקד בשפיכת הנזל הדליק אל תא המנוע, והוא עשה כן בידיעה שהדבר נועד לצורך קידום מעשה ההצתה. כיוון שכך, אין מקום לסבור שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה נמוך מחלקו של נאשם 2.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק רכוש כבד, ואף נזק גוף. מדובר בהצתה באמצעות כמות לא זניחה של נזל הצתה. ההצתה היא של רכב שחנה באזור מגורים. לנאשם לא הייתה כל דרך לדעת כיצד תתפשט האש, והעובדה שבסופו של דבר לא נגרם נזק גוף לאיש צריכה להיזקף בעיקר למזל הטוב. הלכה למעשה, הנזק שנגרם כתוצאה ממעשה העבירה הינו נזק רכוש שהיקפו המדויק לא צוין בכתב האישום. בהקשר זה נציין שאין טענה לאובדן גמור של הרכב שנשרף או של הסככה שנשרפה, אם כי נכתב בכתב האישום שהנזק לסככה היה משמעותי, ונראה מתיאור הנזק בחלקו הקדמי של הרכב כי גם לרכב נגרם נזק של ממש. כאמור, נזק גוף לא נגרם באירוע.

הנאשם יליד 1992, היה בגיר בעת ביצוע העבירה, ואין כל טענה לפיה הוא לא הבין את מהות מעשהו או את הפסול שבמעשהו.

8. מתחם העונש ההולם

לאור כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפניי נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

9. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשהו. עובדה זו תיזקף לזכותו של הנאשם. כמו כן, יש לזקוף לזכות הנאשם את ניהול המשפט המהיר מצדו עד להודאתו.

הנאשם נעצר מיד לאחר ביצוע המעשה ומאז הוא שוהה במעצר עד תום ההליכים. כיוון שכך, לא עמד הנאשם בקשר עם שירות המבחן ולא עבר הליך טיפולי או שיקומי כל שהוא.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות. הנאשם בן מעט פחות מ-30, בן למשפחה הכוללת 6 אחים ואחיות מלבדו. אמו של הנאשם הלכה לעולמה לפני 12 שנה בעקבות מחלה קשה. אביו של הנאשם מתקיים מהבטחת הכנסה. מובן אם כן, כי מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם קשה. ואכן, המשפחה מוכרת לגורמי הרווחה בשל הקשיים הכלכליים שהביאו גם לקשיים תפקודיים, ולהזנחה פיזית ורגשית של הנאשם ואחיו. הנאשם לא ביקר בבית הספר באופן סדיר ועזב את בית הספר באופן סופי, לאחר 8 שנות לימוד בלבד. כבר בגיל 12 נקלע הנאשם להסתבכות פלילית ראשונה. בשל כל האמור, הנאשם לא גויס לצה"ל. גם כיום מצבו הכלכלי של הנאשם קשה. הוא מתמודד עם חובות כבדים ועם הנטל לסייע לאביו בפרנסת המשפחה. כאמור לעיל, לנאשם עבר פלילי קודם הכולל הרשעה במספר עבירות שבוצעו במספר הזדמנויות. העבר הפלילי ישן יחסית, אך הוא רלוונטי באופן חלקי מבחינת מהות העבירות בהן הורשע הנאשם. אשר על כן, לא ניתן להתעלם באופן מוחלט מהעבר הפלילי, ולכן העונש שייגזר על הנאשם יהיה בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא ממש



בתחתית המתחם.

10. העונש המתאים

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל, אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של הצתה.

ג. הנאשם יפצה את המתלון בסכום של 4,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.11.22 וב-1 בכל חודש בחודשים שלאחר מכן. אי ביצוע תשלום במלואו ובמועד, יביא לפירעון מידי של כל סכום הפיצוי שטרם נפרע.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.